

What is Christian Education?

Bright as is the manifestation which God gives both of Himself and His immortal kingdom in the mirror of His works, so great is our stupidity, so dull are we in regard to these bright manifestations, that we derive no benefit from them. For in regard to the fabric and admirable arrangement of the universe, how few of us are there who, in lifting our eyes to the heavens or looking abroad on the various regions of the earth, ever think of the Creator?

Do we not rather overlook Him, and sluggishly content ourselves with a view of His works?

John Calvin Institutes of the Christian Religion, Book I, Chapter V, Section 11

By Christian education is meant education of which the basis and unifying principle is the historic Christian view of God, man and the universe in their mutual relations. This historic Christian philosophy finds its most comprehensive and consistent expression in Calvinism, or the Reformed Faith; therefore the most comprehensive and consistent Christian education must be based on, and unified by, the Re-formed or Calvinistic view of God, man and the universe and their mutual relations.

1

Why is Christian Education Needed?

Why must there be not merely education, but definitely Christian education?

It is not primarily a matter of training up young people for Christian service as ministers and missionaries, or for other specialized vocations in what is called "full time Christian service." That is the task, rather, of Bible institutes and theological seminaries, not of ordinary Christian schools and colleges.

First of all, there must be Christian education for God's sake. "Thou shalt love the Lord thy God ... with all thy mind" (Matthew 22:37).

This command implies that God must be recognized, honored and served in every field in which the human intellect operates. Above and prior to all considerations of human and social needs, there stands the primary obligation for man to love the Lord God with all his mind. This cannot be done through an education which regards God as irrelevant; it requires a frank and explicit recognition of the God of the Bible as the first premise of education.

The fear of the Lord is the beginning of knowledge.

Proverbs 1:7

In the second place, Christian education is required to give expression, in the educational field, to the radical difference which exists between the two classes of human beings in this world, namely, the regenerate and the unregenerate. The sin of the human race has had an adverse effect not only on man's spiritual and moral nature, but also on his intellect, his mind. The apostle Paul by inspiration of the Holy Spirit tells us what sin has done to the intellect of man. He states that although men knew God, they glorified him not as God, neither were thankful; but became vain in their imaginations, and their foolish heart was darkened. Professing them-selves to be wise, they became fools...

Romans 1:21, 22

Sin, then, has darkened man's mind and has made man foolish, however much he may profess to be wise. Only by the miracle of regeneration or the new birth can this damage to man's intellect be removed.

The Holy Spirit's work in regeneration has an effect not only on man's spiritual and moral nature, but also on his intellect; it opens the eyes of his understanding (Ephesians 1:18). He begins to see facts in the light of God (Psalm 36:9); that is, he begins to see the true meaning of facts. The unregenerate person, on the other hand, continues to maintain that facts can be understood and explained in the light of man; he recognizes no higher category than the human mind, and he will never admit that his mind has been darkened by sin.

2

This radical divergence or cleavage in the human race results in two radically different, irreconcilable philosophies of life. These two philosophies of life may be broadly termed the secular and the Christian philosophies of life. The former is man-centered and holds that man as he exists today is normal; the latter is God-centered and holds that man as he exists today is abnormal (his life having been blighted by sin). These two philosophies of life are as far apart as east is from west. Between them there is an unbridgeable chasm. There can be no compromise or harmony between them, for in the one God is regarded as irrelevant, while in the other God is regarded as all-important.

These two radically different philosophies of life, in turn, must inevitably find expression in two radically different types of education. Unregenerate humanity expresses its own inner principle in secular education; regenerate or Christian humanity must express its own inner principle in Christian education.

The unregenerate person always takes for granted that the God of the Bible does not exist. He may have some idea of a reduced, limited, finite God; but he takes for granted that the God of the Bible and of historic Christianity is not real. He also assumes that man and the universe are self-explanatory — that they can be understood without reference to the God of the Bible. The Christian, on the other hand,

must always take for granted that the God of the Bible does exist, and that He is absolutely meaningful for every fact in the universe.

The secular and Christian philosophies of life can-not be harmonized; both in their starting points and in their conclusions, they are irreconcilable. The one starts with man and the universe, and ends with man and the universe misunderstood; the other starts with the God of the Bible, and attains a genuine insight into the true meaning of reality. There is no area of life in which the difference between the regenerate and the unregenerate does not count. The three great doctrines of God, Creation and Providence must be accepted as the major premise of all study by the regenerate; these doctrines are rejected or regarded as irrelevant by the un-regenerate.

There can be no real neutrality as to these three doctrines. The unregenerate person walks around in a dream world. He thinks that facts exist of them-selves, and can be adequately explained by human reason alone, without reference to the God of the Bible. The Christian, on the other hand, knows that facts do not exist of themselves, and that they can-not be adequately explained on the basis of human reason alone. The Christian does not believe in what has been called the "just-there-ness" of facts. They are created facts, not self-existent facts; therefore they can be really understood only by assuming the doctrines of God, Creation and Providence. God is the reason why facts exist; Creation is the source whence facts exist; Providence is the manner how facts exist.

The unregenerate person also assumes that the human mind is an uncreated mind which exists of it-self and is competent to be the absolute and final in-terpreter of facts. The regenerate person, on the other hand, realizes that the human mind does not exist of itself; it is a created mind and is not competent to be the absolute and final interpreter of facts. The regenerate person recognizes that he is dependent on divine revelation for the ultimate interpretation of the meaning of the facts.

Education, then, must be either on a secular, non-Christian basis, or on a Christian, God-centered basis. To obscure this distinction amounts virtually to abandoning the field non-Christian philosophy of life. For non-Christian philosophy of life is uncritically held — even automatically and unconsciously held — by the great majority of the human race.

The Christian philosophy of life, on the other hand, requires a revolution in a person's thinking — a revolution resulting from the miracle of the new birth. This comes only by the regenerating work of the Holy Spirit in the deep personality of a human being. The tragedy is that even many who no doubt are born-again Christians fail to see the implications of Christianity for life as a whole, and continue to look at man and the universe (including the field of education) from the point of view of the secular or non-Christian philosophy of life. Many Christians, it would seem, have had their souls saved, but their minds remain tangled in the non-Christian view of life.

Mistaken View of Christian Education

1. Christian Education does not mean Education Limited to the Field of Religion.

The idea that Christian education means education limited to the field of religion is held by many people, but it is too narrow an idea of Christian education. Such people seem to think that God is connected only with the salvation of people's souls, and has nothing to do with the world and life as a whole.

We must not limit Christian education to religion. For if we do that we will fail to glorify God in all of life and knowledge. There must be a Christian view of history and economics and politics and physics, as well as a Christian view of salvation and the religious life. God is God everywhere, or He is God nowhere.

2. Nor does Christian education mean secular education with some religious features externally added.

4 This is a very common misconception of Christian education, even among earnest Christian people. The common idea of a Christian college, for example, is that a Christian college is just like any other college so far as the study of mathematics, chemistry or English literature is concerned, but that in addition to the regular curriculum the Christian college will have courses in Bible study, daily chapel services, seasons of evangelism, a religious emphasis week, prayer groups, Christian service organizations, and so forth.

These specifically religious features are certainly of great value and importance, but they do not of themselves make an educational institution truly Christian, any more than merely attending church and carrying a pocket Testament makes a man a Christian. By Christian education we do not mean secular education with Christian features added on externally; Christian education means education that is Christian in its essence or inner character all along the line, not only in the chapel and Bible class-room, but in every classroom and every laboratory, as well as in the life and thinking of every teacher.

The Essence of Christian Education

In order to show how radically Christian education differs from that education which proceeds from the non-Christian philosophy of life, let us consider the essence of Christian education with respect to its source, its standard and its purpose.

1. The Source of Christian Education

The source of Christian education is not society as such, but Christian people, people to whom God means everything. Society being predominantly unregenerate and having a non-Christian philosophy of life, cannot produce truly Christian education. A stream cannot rise any higher than its source. Education which originates from the impulse of society, or the public in general, will not consent to take the God of the Bible seriously. It will not agree to the assumptions of God, Creation and Providence on which genuine Christian education must be based. For "the natural man receiveth not the things of the Spirit of God: for they are foolishness unto him: neither can he know them, because they are spiritually discerned" (1 Corinthians 2:14).

Nor will education which originates from society as such assent to the truth of the damage done by sin to the human intellect, and the resultant need for regeneration, the recognition of which is absolutely basic to any truly Christian view of education. We must conclude, therefore, that the source of Christian education must be Christian people — the regenerate portion of society, who have received the new life-principle of regeneration by the special work of the Holy Spirit in their personality.

2. The Standard of Christian Education

5

A standard is a recognized authority by which something is measured, regulated or directed. The non-Christian philosophy of life finds this standard in society. It speaks of the needs of society, social pressure, social demand, and the like, as the standard by which the character and content of education shall be determined.

The true standard, on the other hand, is the Bible as the revelation of the mind and the will of God. This is the standard recognized by the Christian philosophy of life. To affirm that the true standard of education is the Bible as the revelation of the mind will of God, does not, of course, mean that the Bible is to be regarded as a textbook on chemistry, mathematics or psychology. But it does mean that the relevant principles of the Bible are normative for every field of study. The Bible has a relationship to every field of life and knowledge, just because God is the real source of all life and knowledge.

The facts of science must never be treated as existing of themselves "in the nature of things;" they must always be regarded as created facts, existing only by the creation and providence of the God of the Bible. The laws of nature must never be regarded as existing of themselves "in the nature of things;" they must always be regarded as created laws, existing by the creation of God and functioning by the providence of God. The human mind must never be regarded as competent to be the absolute and ultimate interpreter of facts; it must always be recognized that in the end it is God who determines what facts mean and how they are related to each other.

God must be the major premise of every textbook. God must be the great assumption in every class-room. God must be the Person whose handiwork is investigated in every laboratory. This means, of

course, not some vague or distorted idea of God, but the living and true God, the God of the Bible. "In the beginning God" must be the watchword of all truly Christian education. In textbook, classroom and laboratory the student will learn to think God's thoughts after Him. Unlike the student in a non-Christian institution, he will learn that human thought is never really creative in the strict sense, but always derived from the prior thought of God — that human "creative" thought is really the unfolding, in man's intellect, of God's eternal decree by which He has, from all eternity, foreordained all that comes to pass in time. What is new to the mind of man is as old as eternity to the mind of God.

This function of the Bible as the standard for truly Christian education further implies two things:

Education is more than mere training; it is essentially a matter of enabling the student to attain a grasp of the real meaning of everything — the real meaning of God, man and the universe.

Truly Christian education will not be a miscellaneous assortment or hodgepodge of diverse principles and viewpoints, as non-Christian education usually is, but will have a single unifying principle, namely, that the God of the Bible is the sovereign, active Lord over all reality.

To this unifying principle, everything will be related. Around this principle, everything will be arranged. The result of this unifying principle will be that the students will not merely acquire a mass of miscellaneous information and insights into various detailed fields, but will gain a consistent, unified view of God, man and the universe, a true and valid philosophy of life — a real insight into what every-thing is really about.

6

Secular education is continually groping around for such a unifying principle, but is never able to attain one; truly Christian education has the only really valid unifying principle; while its students may sometimes not acquire as much detailed information as those receiving secular education, at least they will know what it is all about. They will come to realize that it is only in the light of God that man can really see light (Psalm 36:9); that it is only when related to the God of the Bible that anything really means anything. As a well-known Christian philosopher has said, "He who has physics without God will finally have religion without God." If God is not God in the laboratory, then He is not really God in the Church, nor anywhere.

3. The Purpose of Christian Education

The purpose of the Christian education is the glory of God, and the true welfare of man in subordination to the glory of God. Thus its purpose transcends human society; it is something above and beyond the human race. Only when the glory of God is made the great aim can the true welfare and happiness of man be attained. Where merely human aims such as "social welfare" or "the development of the resources of personality" are substituted for the glory of God, human benefit and happiness will prove illusory.

This transcendent purpose of glorifying God means that the utilitarian demands of society for training in skills by which to earn a living will never be allowed to monopolize the character and content of the

curriculum of a truly Christian college or uni-versity. The emphasis will always be on giving the student a valid, God-centered view of life as a whole. Courses of a utilitarian character may properly be included, of course. But a truly Christian college or university will not allow courses on such subjects as salesmanship, bookkeeping and radio broadcasting to crowd out history, philosophy, literature, pure science and religion. In other words, the main em-phasis will always be on education rather than on training; the attainment of a unified view of life will be given priority over the acquisition of practical skills.

The purpose of Christian education thus consists in the mandate to glorify God in every sphere of life; every thought is to be brought into captivity to Jesus Christ (2 Corinthians 10:5). This means consciously and intentionally to glorify God in every sphere of life, not merely to glorify God unconsciously and in-voluntarily as a bird or a blade of grass glorifies God. We are to aim at glorifying God in education, as in all other matters. This means that the God of the Bible must be frankly and explicitly recognized as the major premise and end of every educational function.

The Religious Features of Christian Education

Religious features such as Bible study and chapel exercises do not of themselves make education truly Christian. However they are essential to truly Christian education and they are of very great importance.

7

Religious Features must be integrated

In truly Christian education the religious features will be related to the rest of the curriculum and life of the institution not in an external but in an organic way. That is, they will not be merely something ex-ta cked on, but will be the crowning expression of the entire curriculum and life of the institution. In the history classroom and the chemical laboratory the student will learn to think God's thoughts after Him — those thoughts of God which have consti-tuted history and chemistry what they are. In the Bible classroom the student will learn to think the same God's thoughts after Him, as those thoughts are revealed in His Word, the Bible. Here he will learn the relevancy of God's Truth for his own per-sonal life, as well as for the human race and the world of nature. In the chapel services the student will worship the same God whose thoughts have been unfolded to him in the classroom and the laboratory.

Religious Features must be Orthodox

The religious features of truly Christian educa-tion must always be orthodox. That is, they must be in harmony with the truth of God. In many tradi-tionally Christian colleges today the teaching of the Bible has moved so far from orthodoxy that it is ac-tually worse than useless; it is downright harmful, and would better be omitted altogether. Better not teach young people the Bible at all, than to teach them that the Bible is full of contradictions, forgeries and errors, a collection of ancient myths and legends,

and so forth. Better leave the Bible out entirely than to teach it in the distorted form required by a non-Christian, evolutionary philosophy.

Orthodoxy, of course, implies a standard of orthodoxy. This is properly the standard held as valid by the denomination or group that controls the institution. This does not necessarily imply that all faculty members must be members of a particular denomination, but it does imply that the confessional standards of the denomination are to be regarded as normative in determining what is orthodox in religious teaching, worship and service in a Christian college or university.

#Faculty must be Active Christians

It should be needless to observe that what has been said in this article should not be regarded as a body of abstract ideas. For education to be truly Christian, these ideas must be embodied in the living personalities of teachers and students. The teachers, especially, should be living examples of what real Christian education means. No stream rises higher than its source, and it is not to be expected that an educational institution will rise higher than the life and loyalty manifested by its faculty and administration. Every teacher and administrative officer of a Christian college or university should be, not merely a professing Christian or church member, but a spiritual, active Christian, a person to whom Christ is the object of faith and to whom the Triune God is all-important.

The writer once knew a medical missionary in Korea who had an immense influence. This doctor was the head of a hospital with a staff of doctors and nurses. Besides these there were other employees, including a Korean mechanic-chauffeur for the doctor's car and an old man who opened and closed the compound gate. The missionary doctor insisted that every person employed by the hospital, from the medical and nursing staff down to the chauffeur and gateman, must be a serious, active Christian, able to witness for Christ whenever opportunity might offer. The influence of this hospital was tremendous. Only eternity will tell the whole story. But what might not be accomplished by the Christian colleges of America and the world if their teaching and administrative staffs were composed entirely of people whose great aim in life is to seek the Kingdom of God and His righteousness? What might not be accomplished if every teacher, of whatever department or subject, were convinced that the fear of the Lord is the beginning of knowledge? And what establishment and stability in the faith might not be produced in the students if every teacher could be depended upon to give any student faithful, sympathetic counsel based upon the Christian view of life?

ईसाई शिक्षा के हो?

उज्यालो जसरी परमेश्वरले आफ्नो कामको ऐनामा आफू र उहाँको अमर राज्य दुवैलाई दिनुहुन्छ, त्यसरी नै हाम्रो मूर्खता ठूलो छ, हामी यी उज्यालो अभिव्यक्तिहरूको सन्दर्भमा यति सुस्त छौं कि हामीले तिनीहरूबाट कुनै लाभ लिन सक्दैनों। किनकि ब्रह्माण्डको बनावट र प्रशंसनीय व्यवस्थाको सन्दर्भमा, हामीमध्ये कति थोरै छौं जसले आकाशतिर आँखा उठाएर वा पृथ्वीका विभिन्न क्षेत्रहरूमा हेर्दा कहिल्यै सृष्टिकर्ताको बारेमा सोच्ने?

के हामी बरु उहाँलाई बेवास्ता गर्दैनों, र उहाँका कामहरू हेरेर आफूलाई सन्तुष्ट बनाउँदैनों?

जोन क्यालिभन इन्स्टिच्युट अफ द क्रिस्चियन रिलिजन, बुक ।, अध्याय V, सेक्शन 11

क्रिस्चियन शिक्षा भनेको शिक्षा हो जसको आधार र एकीकरण सिद्धान्त ईश्वर, मानिस र ब्रह्माण्डको आपसी सम्बन्धमा ऐतिहासिक ईसाई दृष्टिकोण हो। यो ऐतिहासिक क्रिस्चियन दर्शनले यसको सबैभन्दा व्यापक र सुसंगत अभिव्यक्ति क्यालिभनवाद, वा सुधारित विश्वासमा फेला पार्छ; त्यसैले सबैभन्दा व्यापक र सुसंगत ईसाई शिक्षा परमेश्वर, मानिस र ब्रह्माण्ड र तिनीहरूको आपसी सम्बन्धको सुधारित वा क्यालिभनवादी दृष्टिकोणमा आधारित र एकताबद्ध हुनुपर्छ।

9

मसीही शिक्षा किन आवश्यक छ?

किन त्यहाँ शिक्षा मात्र होइन, तर निश्चित रूपमा क्रिश्चियन शिक्षा हुनुपर्छ?

यो मुख्यतया युवाहरूलाई सेवकहरू र मिसनरीहरूको रूपमा क्रिश्चियन सेवाको लागि तालिम दिने कुरा होइन, वा "पूर्ण-समय क्रिश्चियन सेवा" भनिने अन्य विशेष पेशाहरूको लागि। त्यो काम बाइबल संस्थानहरू र धर्मशास्त्रीय सेमिनरीहरूको हो, साधारण क्रिश्चियन स्कूल र कलेजहरूको होइन।

सबैभन्दा पहिले, परमेश्वरको खातिर ईसाई शिक्षा हुनुपर्छ। "तिमीले आफ्नो सारा दिमागले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु" (मत्ती २२:३७)।

यो आज्ञाले मानव बुद्धिले काम गर्न हरेक क्षेत्रमा भगवानलाई चिन्नुपर्छ, सम्मान गर्नुपर्छ र सेवा गर्नुपर्छ। मानवीय र सामाजिक आवश्यकताहरूको सबै विचारहरू भन्दा माथि र पहिले, मानिसको लागि प्रभु परमेश्वरलाई आफ्नो सम्पूर्ण दिमागले प्रेम गर्नु प्राथमिक दायित्व हो। ईश्वरलाई अप्रासंगिक मान्ने

शिक्षाद्वारा यो गर्न सकिन्दैन; यसको लागि शिक्षाको पहिलो आधारको रूपमा बाइबलको ईश्वरलाई स्पष्ट र स्पष्ट मान्यता चाहिन्छ।

प्रभुको भय ज्ञानको शुरुवात हो।

हितोपदेश १:७

दोस्रो स्थानमा, क्रिस्चियन शिक्षाले यस संसारमा मानव जातिको दुई वर्गहरू, अर्थात्, पुनर्जन्म र अपरिवर्तित बीचमा रहेको मौलिक भिन्नतालाई शैक्षिक क्षेत्रमा अभिव्यक्ति दिन आवश्यक छ। मानव जातिको पापले मानिसको आध्यात्मिक र नैतिक स्वभावमा मात्र नभई उसको बुद्धि, दिमागमा पनि प्रतिकूल प्रभाव पारेको छ। पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा प्रेरित पावलले हामीलाई पापले मानिसको बुद्धिमा के गरेको बताउनुहुन्छ। मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने तापनि तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन्, न त कृतज्ञ नै थिए भनी बताउँछन्। तर तिनीहरूको कल्पनामा तिनीहरू व्यर्थ भए, र तिनीहरूको मूर्ख हृदय अँध्यारो भयो। आफूलाई जानी ठान्दै मुर्ख बने...

रोमी 1:21, 22

10

त्यसोभए पापले मानिसको दिमाग अँध्यारो पारेको छ र मानिसलाई मूर्ख बनाएको छ, जतिसुकै बुद्धिमानी दाबी गरे पनि। पुनर्जन्म वा नयाँ जन्मको चमत्कारले मात्र मानिसको बुद्धिमा भएको यो क्षतिलाई हटाउन सकिन्छ।

पुनरुत्थानमा पवित्र आत्माको कामले मानिसको आध्यात्मिक र नैतिक स्वभावमा मात्र होइन, उसको बुद्धिमा पनि प्रभाव पार्छ; यसले उसको समझको आँखा खोल्छ (एफिसी १:१८)। उसले परमेश्वरको प्रकाशमा तथ्यहरू देख थाल्छ (भजन ३६:९); अर्थात्, उसले तथ्यको सही अर्थ देख थाल्छ। अर्कोतर्फ, अपरिवर्तित व्यक्तिले मानवको प्रकाशमा तथ्यहरू बुझ्न र व्याख्या गर्न सकिन्छ भन्ने कुरालाई निरन्तरता दिन्छ। उसले मानव दिमाग भन्दा उच्च वर्गलाई चिन्न सक्दैन, र उसले कहिल्यै स्वीकार गर्दैन कि उसको दिमाग पापले अँध्यारो भएको छ।

मानव जातिमा यो कट्टरपन्थी भिन्नता वा विच्छेदले जीवनको दुई आमूल भिन्न, असंगत दर्शनहरूको परिणाम दिन्छ। जीवनका यी दुई दर्शनहरूलाई व्यापक रूपमा धर्मनिरपेक्ष र क्रिस्चियन जीवन दर्शनहरू भन्न सकिन्छ। पहिलेको मानव केन्द्रित छ र उसले आज अस्तित्वमा रहेको मानिसलाई सामान्य

मान्दछ। पछिल्लो ईश्वर-केन्द्रित छ र मान्दछ कि मानिस आज जस्तो छ त्यो असामान्य छ (उनको जीवन पापले बिगिएको छ)। जीवनका यी दुई दर्शनहरू पूर्व र पश्चिम जति टाढा छन्। तिनीहरू बीच एक अपूरणीय खाडल छ। तिनीहरू बीच कुनै सम्झौता वा सद्भाव हुन सक्दैन, किनकि एकमा ईश्वरलाई अप्रासंगिक मानिन्छ, जबकि अर्कोमा ईश्वरलाई सर्व-महत्वपूर्ण मानिन्छ।

जीवनको यी दुई आमूल भिन्न दर्शनहरू, बदलेमा, अनिवार्य रूपमा दुई आमूल भिन्न प्रकारको शिक्षामा अभिव्यक्ति खोज्नुपर्दछ। अपरिवर्तित मानवताले धर्मनिरपेक्ष शिक्षामा आफ्नै आन्तरिक सिद्धान्त व्यक्त गर्दछ; पुनर्जन्म वा ईसाई मानवता ईसाई शिक्षा मा आफ्नो भित्री सिद्धान्त व्यक्त गर्नुपर्छ।

अपरिवर्तित व्यक्तिले सधैं बाइबलको ईश्वर अवस्थित छैन भन्ने कुरालाई स्वीकार गर्दछ। उसलाई कम, सीमित, सीमित ईश्वरको केही विचार हुन सक्छ; तर बाइबल र ऐतिहासिक क्रिस्चियन धर्मका ईश्वर वास्तविक होइनन् भनी उसले मान्छ। उसले यो पनि मान्दछ कि मानिस र ब्रह्माण्ड आत्म-व्याख्यात्मक छन् - कि तिनीहरू बाइबलको ईश्वरको सन्दर्भ बिना बुझ्न सकिन्छ। अर्कोतर्फ क्रिस्चियन बाइबलको ईश्वर अवस्थित छ र उहाँ ब्रह्माण्डमा भएका प्रत्येक तथ्यका लागि पूर्णतया अर्थपूर्ण हुनुहुन्छ भन्ने कुरालाई सधैं मान्नै पर्छ।

जीवनको धर्मनिरपेक्ष र ईसाई दर्शनहरू मिलाउन सकिँदैन; दुवै आफ्नो सुरुवात बिन्दु र आफ्नो निष्कर्ष मा, तिनीहरू असंगत छन्। एउटा मानिस र ब्रह्माण्डबाट सुरु हुन्छ, र मानिस र ब्रह्माण्डलाई गलत अर्थमा समाप्त हुन्छ; अर्को बाइबलको ईश्वरबाट सुरु हुन्छ, र वास्तविकताको साँचो अर्थमा वास्तविक अन्तराद्धित प्राप्त गर्दछ। जीवनको कुनै पनि क्षेत्र छैन जहाँ पुनर्जन्म र अपरिवर्तित बीचको भिन्नतालाई गणना गर्दैन। ईश्वर, सृष्टि र प्रोविडेन्सका तीन महान सिद्धान्तहरूलाई पुनर्जन्मद्वारा सबै अद्ययनको प्रमुख आधारको रूपमा स्वीकार गर्नुपर्छ; यी सिद्धान्तहरू अस्वीकृत वा अप्रासंगिक रूपमा अस्वीकृत छन्।

यी तीन सिद्धान्तहरूमा कुनै वास्तविक तटस्थिता हुन सक्दैन। अपरिवर्तित व्यक्ति सपनाको संसारमा घुम्छ। उहाँ सोच्नुहुन्छ कि तथ्यहरू आफैमा अवस्थित छन्, र बाइबलको ईश्वरको सन्दर्भ बिना मात्र मानव तर्कद्वारा पर्याप्त रूपमा व्याख्या गर्न सकिन्छ। अर्कोतर्फ, क्रिस्चियनलाई थाहा छ कि तथ्यहरू आफैमा अवस्थित छैनन्, र तिनीहरू मानव कारणको आधारमा मात्र पर्याप्त रूपमा व्याख्या गर्न सकिँदैन। क्रिस्चियनहरूले तथ्यहरूको "न्याय्यता" भनिने कुरामा विश्वास गर्दैनन्। तिनीहरू तथ्यहरू सिर्जना गरिएका हुन्, आत्म-आस्तित्वका तथ्यहरू होइनन्; त्यसकारण उनीहरूलाई ईश्वर, सृष्टि र प्रोविडेन्सको सिद्धान्तहरू ग्रहण गरेर मात्र बुझ्न सकिन्छ। तथ्यहरू अवस्थित हुनुको कारण परमेश्वर हुनुहुन्छ; सृष्टि स्रोत हो जहाँ तथ्यहरू अवस्थित छन्; प्रोविडेन्स भनेको तथ्यहरू कसरी अवस्थित हुन्छ भन्ने तरिका हो।

अपरिवर्तित व्यक्तिले यो पनि मान्दछ कि मानव मन एक अपरिचित दिमाग हो जुन आफैमा अवस्थित छ र तथ्यहरूको पूर्ण र अन्तिम व्याख्याकर्ता हुन सक्षम छ। अर्कोतर्फ, पुनर्जीवित व्यक्तिले मानव मन आफैमा अस्तित्वमा छैन भनेर बुझदछ; यो एक सिर्जना गरिएको दिमाग हो र तथ्यहरूको पूर्ण र अन्तिम व्याख्याकर्ता हुन सक्षम छैन। पुनर्जीवित व्यक्तिले तथ्यहरूको अर्थको अन्तिम व्याख्याको लागि ईश्वरीय प्रकाशमा निर्भर छ भनी बुझदछ।

शिक्षा, त्यसोभए, या त धर्मनिरपेक्ष, गैर-क्रिस्चियन आधारमा वा ईसाई, ईश्वर-केन्द्रित आधारमा हुनुपर्छ। यस भिन्नतालाई अस्पष्ट पार्नु भनेको जीवनको गैर-क्रिस्चियन दर्शन क्षेत्रलाई त्याग्नु हो। जीवनको गैर-क्रिस्चियन दर्शनको लागि मानव जातिको ठूलो बहुसंख्यकले गैर-क्रिस्चियन दर्शनलाई गैर-आलोचनात्मक रूपमा राखिएको छ - स्वचालित रूपमा र अचेतन रूपमा पनि।

अर्कोतर्फ, जीवनको क्रिश्चियन दर्शनले व्यक्तिको सोचमा क्रान्ति चाहिन्छ - नयाँ जन्मको चमत्कारबाट आएको क्रान्ति। यो केवल मानिसको गहिरो व्यक्तित्वमा पवित्र आत्माको पुनरुत्थानको कामबाट आउँछ। विड्म्बना यो हो कि धैरै जसो निस्सन्देह पुनः जन्मेका क्रिश्चियनहरू पनि सम्पूर्ण जीवनको लागि ईसाई धर्मको निहितार्थ हेर्न असफल हुन्छन् र मानिस र ब्रह्माण्डलाई (शिक्षाको क्षेत्र सहित) को दृष्टिकोणबाट हेर्न जारी राख्छन्। धर्मनिरपेक्ष वा गैर-क्रिस्चियन जीवनको दर्शन। धैरै क्रिस्चियनहरूले, तिनीहरूको आत्मालाई बचाएको जस्तो देखिन्छ, तर तिनीहरूको दिमाग जीवनको गैर-क्रिस्चियन दृष्टिकोणमा अलिङ्गाएको छ।

ईसाई शिक्षाको गलत दृष्टिकोण

1. क्रिश्चियन शिक्षा भनेको शिक्षा धर्मको क्षेत्रमा मात्र सीमित हुनु होइन।

क्रिस्चियन शिक्षा भनेको धर्मको क्षेत्रमा सीमित शिक्षा हो भन्ने धारणा धैरै मानिसहरूमा छ, तर यो ईसाई शिक्षाको धैरै संकीर्ण विचार हो। त्यस्ता मानिसहरूले सोच्दछन् कि ईश्वर केवल मानिसहरूको आत्माको मुक्तिसँग जोडिएको छ, र सम्पूर्ण रूपमा संसार र जीवनसँग कुनै सरोकार छैन।

हामीले ईसाई शिक्षालाई धर्ममा सीमित गर्नु हुँदैन। किनकि यदि हामीले त्यसो गन्यों भने हामी जीवन र जानमा परमेश्वरको महिमा गर्न असफल हुनेछौं। त्यहाँ इतिहास र अर्थशास्त्र र राजनीति र भौतिक

विज्ञानको साथसाथै मुक्ति र धार्मिक जीवनको क्रिश्चियन दृष्टिकोण हुनुपर्छ। भगवान जताततै भगवान हुनुहुन्छ, वा उहाँ कतै पनि भगवान हुनुहुन्न।

२. न त क्रिस्चियन शिक्षा भनेको धर्मनिरपेक्ष शिक्षा हो जसमा बाहिरी रूपमा केही धार्मिक विशेषताहरू थपिन्छन्।

यो क्रिस्चियन शिक्षाको एक धेरै सामान्य गलत धारणा हो, ईसाई मानिसहरू माझा पनि। उदाहरणका लागि, क्रिश्चियन कलेजको सामान्य धारणा यो हो कि क्रिश्चियन कलेज गणित, रसायनशास्त्र वा अंग्रेजी साहित्यको अध्ययनको सन्दर्भमा अन्य कलेजहरू जस्तै हो, तर नियमित पाठ्यक्रमको अतिरिक्त क्रिश्चियन कलेजमा हुनेछ। बाइबल अध्ययनमा पाठ्यक्रमहरू, दैनिक चैपल सेवाहरू, इमान्जेलिजमको मौसमहरू, धार्मिक जोड दिने हप्ता, प्रार्थना समूहहरू, क्रिश्चियन सेवा संगठनहरू, र अन्य।

यी विशेष गरी धार्मिक विशेषताहरू पक्कै पनि अभिवादन मूल्य र महत्वका छन्, तर तिनीहरू आफैले शैक्षिक संस्थालाई सँच्चै क्रिश्चियन बनाउँदैनन्, केवल चर्चमा उपस्थित हुनु र पकेट टेस्टामेन्ट बोक्ने व्यक्तिलाई ईसाई बनाउँछ। क्रिस्चियन शिक्षा भन्नाले हामीले धर्मनिरपेक्ष शिक्षा भनेको बाहिरी रूपमा क्रिस्चियन विशेषताहरू थपिएको होइन। क्रिस्चियन शिक्षा भनेको चैपल र बाइबल कक्षाकोठामा मात्र होइन, तर हरेक कक्षाकोठा र हरेक प्रयोगशालामा, साथै प्रत्येक शिक्षकको जीवन र सोचाइमा पनि आफ्नो सार वा भित्री चरित्रमा क्रिस्चियन भएको शिक्षा हो।

ईसाई शिक्षाको सार

क्रिस्चियन शिक्षा जीवनको गैर-क्रिस्चियन दर्शनबाट आएको शिक्षाबाट कतिको आमूल रूपमा भिन्न छ भनेर देखाउनको लागि, हामी क्रिश्चियन शिक्षाको स्रोत, यसको स्तर र उद्देश्यको सन्दर्भमा विचार गरौं।

१. ईसाई शिक्षाको स्रोत

क्रिस्चियन शिक्षाको स्रोत समाज होइन, तर क्रिस्चियन मानिसहरू, मानिसहरू जसको लागि परमेश्वरको अर्थ सबै हो। समाज मुख्यतया अपरिवर्तित भएको र गैर-क्रिस्चियन जीवनको दर्शन भएकोले, वास्तवमा क्रिश्चियन शिक्षा उत्पादन गर्न सक्दैन। धारा आफ्नो स्रोत भन्दा माथि उठ्न सक्दैन। शिक्षा जुन समाजको आवेगबाट उत्पन्न हुन्छ, वा सामान्य रूपमा जनता, बाइबलको ईश्वरलाई गम्भीरतापूर्वक लिन सहमत हुनेछैन। यसले ईश्वर, सृष्टि र प्रोविडेन्सको मान्यतालाई स्वीकार गर्दैन जसमा वास्तविक ईसाई शिक्षा आधारित हुनुपर्छ। किनकि "प्राकृतिक मानिसले परमेश्वरका आत्माका कुराहरू ग्रहण गर्दैनः किनकि

ती उहाँका लागि मूर्खता हुन्: न त उहाँले तिनीहरूलाई जान्न सक्नुहुन्छ, किनभने तिनीहरू आत्मिक रूपमा चिन्नेछन्" (१ कोरिन्थी २:१४)।

न त समाजबाट उत्पत्ति भएको शिक्षाले मानव बुद्धिमा पापले गरेको क्षतिको सत्यतालाई स्वीकार गर्नेछ, र परिणामस्वरूप पुनरुत्थानको आवश्यकता छ, जसको मान्यता शिक्षाको कुनै पनि वास्तविक ईसाई दृष्टिकोणको लागि बिल्कुल आधारभूत छ। त्यसकारण, हामीले निष्कर्षमा पुग्नै पर्छ कि क्रिश्चियन शिक्षाको स्रोत क्रिश्चियन मानिसहरू हुनुपर्छ - समाजको पुनर्जन्म गर्ने भाग, जसले आफ्नो व्यक्तित्वमा पवित्र आत्माको विशेष कार्यद्वारा पुनर्जन्मको नयाँ जीवन-सिद्धान्त प्राप्त गरेका छन्।

2. ईसाई शिक्षाको मानक

मानक एक मान्यता प्राप्त प्राधिकरण हो जसद्वारा केहि मापन, विनियमित वा निर्देशित गरिन्छ। गैर-क्रिस्चियन जीवनको दर्शनले समाजमा यो मानक पाउँछ। यसले समाजको आवश्यकता, सामाजिक दबाब, सामाजिक माग, र यस्तै मापदण्डको रूपमा शिक्षाको चरित्र र विषयवस्तु निर्धारण गर्ने मापदण्डको रूपमा बोल्छ।

14 अर्कोतर्फ, साँचो मापदण्ड भनेको मन र परमेश्वरको इच्छाको प्रकाशको रूपमा बाइबल हो। यो जीवनको ईसाई दर्शन द्वारा मान्यता प्राप्त मानक हो। शिक्षाको साँचो स्तर बाइबल हो भनी परमेश्वरको मनको इच्छाको प्रकटीकरण हो भनी पुष्टि गर्नको लागि, निस्सन्देह, बाइबललाई रसायन विज्ञान, गणित वा मनोविज्ञानको पाठ्यपुस्तकको रूपमा मान्नु पर्छ भन्ने होइन। तर यसको मतलब यो होइन कि बाइबलका सान्दर्भिक सिद्धान्तहरू अध्ययनको हरेक क्षेत्रको लागि मानक हुन। बाइबलको जीवन र जानको हरेक क्षेत्रसँग सम्बन्ध छ, किनभने परमेश्वर नै सम्पूर्ण जीवन र जानको वास्तविक स्रोत हुनुहुन्छ।

विज्ञानका तथ्यहरूलाई कहिल्यै पनि "वस्तुहरूको प्रकृतिमा" अवस्थित भनी व्यवहार गर्नु हुँदैन। तिनीहरू सधैँ सृष्टि गरिएका तथ्यहरू मान्नुपर्छ, केवल बाइबलको ईश्वरको सृष्टि र विधिद्वारा अवस्थित। प्रकृतिका नियमहरूलाई कहिल्यै पनि "वस्तुहरूको प्रकृतिमा" अवस्थित मान्नु हुँदैन। तिनीहरूलाई सधैँ सृष्टि गरिएको कानूनको रूपमा मान्नुपर्छ, परमेश्वरको सृष्टिद्वारा अवस्थित र परमेश्वरको विधिद्वारा कार्य गर्ने। मानव दिमागलाई तथ्यहरूको पूर्ण र परम व्याख्याकर्ता हुन सक्षम मानिनु हुँदैन; यो सधैँ स्वीकार गर्नुपर्दछ कि अन्तमा तथ्यहरू के अर्थ र तिनीहरू एक अर्कासँग कसरी सम्बन्धित छन् भनेर निर्धारण गर्ने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ।

भगवान हरेक पाठ्यपुस्तकको प्रमुख आधार हुनुपर्छ। भगवान हरेक कक्षाकोठामा महान धारणा हुनुपर्छ। भगवान त्यो व्यक्ति हुनुपर्दछ जसको हस्तकला प्रत्येक प्रयोगशालामा अनुसन्धान गरिन्छ। यसको अर्थ, निस्सन्देह, परमेश्वरको केही अस्पष्ट वा विकृत विचार होइन, तर जीवित र साँचो परमेश्वर, बाइबलको परमेश्वर। "सुरुमा परमेश्वर" सबै साँच्चै ईसाई शिक्षाको वाचवड हुनुपर्छ। पाठ्यपुस्तक, कक्षा कोठा र प्रयोगशालामा विद्यार्थीले परमेश्वरको विचारलाई उहाँ पछि सोच्न सिक्नेछन्। गैर-क्रिस्तियन संस्थामा विद्यार्थीले नभई, उसले यो सिक्नेछ कि मानव विचार कठोर अर्थमा कहिल्यै सृजनात्मक हुँदैन, तर सर्दै परमेश्वरको पूर्व विचारबाट व्युत्पन्न हुन्छ - त्यो मानव "सृजनात्मक" विचार वास्तवमा मानिसको बुद्धिमा प्रकट हुन्छ, परमेश्वरको अनन्त आदेश को जसद्वारा उहाँले, सबै अनन्तकाल देखि, समय मा आउने सबै पूर्वनिर्धारित छ। मानिसको दिमागमा के नयाँ छ त्यो परमेश्वरको मनको लागि अनन्तको रूपमा पुरानो छ।

साँच्चै ख्रीष्टियन शिक्षाको लागि मानकको रूपमा बाइबलको यो कार्यले दुईवटा कुरालाई थप अर्थ दिन्छ: शिक्षा भनेको तालिम मात्र होइन; यो अनिवार्य रूपमा विद्यार्थीलाई सबै कुराको वास्तविक अर्थ - ईश्वर, मानिस र ब्रह्माण्डको वास्तविक अर्थ बुझनको लागि सक्षम बनाउने कुरा हो।

साँच्चै क्रिस्तियन शिक्षा विविध सिद्धान्त र दृष्टिकोणहरूको विविध वर्गीकरण वा होजपज हुनेछैन, जसरी गैर-क्रिस्तियन शिक्षा सामान्यतया हुन्छ, तर यसको एउटै एकीकृत सिद्धान्त हुनेछ, अर्थात्, बाइबलका परमेश्वर सार्वभौम, सबै वास्तविकतामा सक्रिय प्रभु हुनुहुन्छ। ।

यो एकीकरण सिद्धान्तमा, सबै कुरा सम्बन्धित हुनेछ। यस सिद्धान्तको वरिपरि, सबै कुरा व्यवस्थित गरिनेछ। यस एकीकृत सिद्धान्तको नतिजा यो हुनेछ कि विद्यार्थीहरूले विभिन्न विस्तृत क्षेत्रहरूमा विविध जानकारी र अन्तरदृष्टि मात्र प्राप्त गर्नेछन्, तर परमेश्वर, मानिस र ब्रह्माण्डको एक सुसंगत, एकीकृत दृष्टिकोण, जीवनको एक सत्य र वैध दर्शन प्राप्त गर्नेछन्। - सबै कुरा के बारे मा एक वास्तविक अन्तर्दृष्टि।

धर्मनिरपेक्ष शिक्षाले यस्तो एकताबद्ध सिद्धान्तको लागि निरन्तर प्रयास गरिरहेको छ, तर कहिल्यै प्राप्त गर्न सक्षम छैन; साँच्चै क्रिस्तियन शिक्षाको एक मात्र साँच्चै वैध एकीकरण सिद्धान्त छ; जबकि यसका विद्यार्थीहरूले कहिलेकाहीं धर्मनिरपेक्ष शिक्षा प्राप्त गर्नेहरूले जतिको विस्तृत जानकारी प्राप्त गर्न सक्दैनन्, कम्तिमा उनीहरूले यो के हो भनेर थाहा पाउनेछन्। तिनीहरूले यो महसुस गर्नेछन् कि यो केवल परमेश्वरको ज्योतिमा मानिसले वास्तवमा ज्योति देख्न सक्छ (भजन ३६:९); बाइबलको ईश्वरसँग सम्बन्धित हुँदा मात्र कुनै पनि कुराको अर्थ हुन्छ। जसरी एक प्रसिद्ध क्रिस्तियन दार्शनिकले भनेका छन्, "जससँग भगवान बिना भौतिक विज्ञान छ उसको अन्ततः ईश्वर बिनाको धर्म हुनेछ।" यदि भगवान प्रयोगशालामा भगवान हुनुहुन्न भने, उहाँ वास्तवमा चर्चमा भगवान हुनुहुन्न, न त कतै।

३. ईसाई शिक्षाको उद्देश्य

क्रिश्चियन शिक्षाको उद्देश्य परमेश्वरको महिमा हो, र परमेश्वरको महिमाको अधीनमा रहेको मानिसको वास्तविक कल्याण हो। यसरी यसको उद्देश्य मानव समाजलाई पार गर्दछ; यो मानव जातिभन्दा माथि र बाहिरको कुरा हो। भगवानको महिमालाई महान् उद्देश्य बनाएमा मात्र मानिसको वास्तविक कल्याण र सुख प्राप्त हुन्छ। जहाँ केवल "समाज कल्याण" वा "व्यक्तित्वका स्रोतहरूको विकास" जस्ता मानव उद्देश्यहरू ईश्वरको महिमाको लागि प्रतिस्थापित हुन्छन्, त्यहाँ मानव लाभ र आनन्द अमर्पूर्ण साबित हुनेछ।

ईश्वरको महिमा गर्ने यस उत्कृष्ट उद्देश्यको अर्थ हो कि सीपहरूको प्रशिक्षणको लागि समाजको उपयोगितावादी मागहरू जसबाट जीविकोपार्जन गर्न सकिन्छ त्यसलाई कहिल्यै पनि व्यक्तिको चरित्र र सामग्रीमा एकाधिकार गर्न दिइने छैन।

साँच्चै क्रिश्चियन कलेज वा विश्वविद्यालयको पाठ्यक्रम। विद्यार्थीलाई समग्र जीवनको वैध, ईश्वर-केन्द्रित दृष्टिकोण दिनमा सधैँ जोड दिइनेछ। एक उपयोगितावादी चरित्रको पाठ्यक्रमहरू ठीकसँग समावेश गर्न सकिन्छ, अवश्य। तर एक साँच्चै क्रिश्चियन कलेज वा विश्वविद्यालयले इतिहास, दर्शन, साहित्य, शुद्ध विज्ञान र धर्मलाई भीड बाहिर निकाल्न सेल्सम्यानशिप, बुककीपिङ र रेडियो प्रसारण जस्ता विषयहरूमा पाठ्यक्रमहरूलाई अनुमति दिँदैन। अर्को शब्दमा भन्ने हो भने, मुख्य जोड सधैँ तालिममा भन्दा शिक्षामा हुनेछ। व्यावहारिक सीपको प्राप्तिमा जीवनको एकताबद्ध दृष्टिकोणको प्राप्तिलाई प्राथमिकता दिइनेछ।

यसरी क्रिस्तियन शिक्षाको उद्देश्य जीवनको हरेक क्षेत्रमा परमेश्वरको महिमा गर्ने जनादेश हो। हरेक विचारलाई येशू ख्रीष्टमा कैदमा ल्याउनुपर्छ (२ कोरिन्थी १०:५)। यसको अर्थ जीवनको हरेक क्षेत्रमा परमेश्वरको महिमा गर्नु होशपूर्वक र जानाजानी गर्नु हो, अनजानमा र अनैच्छिक रूपमा चरा वा घाँसको पातले परमेश्वरको महिमा गर्नु मात्र होइन। हामीले अन्य सबै मामिलाहरूमा जस्तै शिक्षामा Godको महिमा गर्ने लक्ष्य राख्छौं। यसको मतलब यो हो कि बाइबलको ईश्वरलाई स्पष्ट रूपमा र स्पष्ट रूपमा प्रत्येक शैक्षिक समारोहको प्रमुख आधार र अन्त्यको रूपमा मान्यता दिनुपर्छ।

ईसाई शिक्षाको धार्मिक विशेषताहरू

बाइबल अध्ययन र चैपल अभ्यास जस्ता धार्मिक विशेषताहरूले शिक्षालाई साँच्चै ईसाई बनाउँदैनन्। यद्यपि तिनीहरू साँच्चै ईसाई शिक्षाको लागि आवश्यक छन् र तिनीहरू धैरै महत्वपूर्ण छन्।

धार्मिक विशेषताहरू एकीकृत हुनुपर्छ

साँच्चै क्रिस्चियन शिक्षामा धार्मिक विशेषताहरू संस्थाको बाँकी पाठ्यक्रम र जीवनसँग बाह्य रूपमा होइन तर अर्गानिक रूपमा सम्बन्धित हुनेछन्। अर्थात्, तिनीहरू केवल अतिरिक्त ट्याक मात्र हुनेछैनन्, तर संस्थाको सम्पूर्ण पाठ्यक्रम र जीवनको मुकुट अभिव्यक्ति हुनेछन्। इतिहास कक्षाकोठा र रासायनिक प्रयोगशालामा विद्यार्थीले उहाँ पछि परमेश्वरका विचारहरू सोच्न सिक्नेछन् - परमेश्वरका ती विचारहरू जसले इतिहास र रसायनशास्त्रलाई गठन गरेको छ। बाइबल कक्षाकोठामा विद्यार्थीले उहाँको वचन, बाइबलमा प्रकट भएका विचारहरू जस्तै उहाँको पछि लाग्ने परमेश्वरका विचारहरू सोच्न सिक्नेछन्। यहाँ उसले आफ्नो व्यक्तिगत जीवन, साथै मानव जाति र प्रकृतिको संसारको लागि परमेश्वरको सत्यको सान्दर्भिकता सिक्नेछ। चैपल सेवाहरूमा विद्यार्थीले उही ईश्वरको उपासना गर्नेछन् जसको विचार उहाँलाई कक्षा कोठा र प्रयोगशालामा प्रकट गरिएको छ।

धार्मिक विशेषताहरू अर्थोडक्स हुनुपर्छ

साँच्चै ईसाई शिक्षाको धार्मिक विशेषताहरू सधैं अर्थोडक्स हुनुपर्छ। अर्थात्, तिनीहरू परमेश्वरको सत्यसँग मेल खानुपर्छ। धैरै परम्परागत रूपमा क्रिस्चियन कलेजहरूमा आज बाइबलको शिक्षा रुढिवादबाट यति टाढा सरेको छ कि यो वास्तवमा बेकार भन्दा खराब छ; यो पूर्ण रूपमा हानिकारक छ, र पूर्ण रूपमा बेवास्ता गर्ने रामो हुनेछ। बाइबल विरोधाभास, जालसाजी र त्रुटिहरूले भरिएको, पुरातन मिथकहरू र किंवदन्तीहरूको सङ्कलन, र यस्तै अन्य कुराहरूले भरिएको छ भनी सिकाउनुभन्दा युवाहरूलाई बाइबल सिकाउनु हुँदैन। गैर-क्रिस्चियन, विकासवादी दर्शनले चाहिने विकृत रूपमा सिकाउनुभन्दा बाइबललाई पूर्ण रूपमा छोड्नु रामो हो।

अर्थोडक्सी, निस्सन्देह, अर्थोडक्सीको मानकलाई बुझाउँछ। यो संस्थालाई नियन्त्रण गर्ने सम्प्रदाय वा समूहद्वारा वैध रूपमा राखिएको मानक हो। यसले सबै संकाय सदस्यहरू एक विशेष सम्प्रदायका सदस्यहरू हुनुपर्छ भनेर संकेत गर्दैन, तर यसले क्रिस्चियन कलेजमा धार्मिक शिक्षा, उपासना र सेवामा अर्थोडक्स के हो भनेर निर्धारण गर्ने सम्प्रदायको स्वीकार्य स्तरहरूलाई मानकको रूपमा लिइन्छ। वा विश्वविद्यालय।

संकाय सक्रिय ईसाई हुनुपर्छ

यस लेखमा जे भनिएको छ त्यसलाई अमूर्त विचारहरूको समूहको रूपमा लिनु हुँदैन भनेर यो अवलोकन गर्न आवश्यक छैन। शिक्षा साँच्चै क्रिस्चियन हुनको लागि, यी विचारहरू शिक्षक र विद्यार्थीहरूको जीवित व्यक्तित्वहरूमा मूर्त रूप हुनुपर्छ। शिक्षकहरू, विशेष गरी, वास्तविक क्रिस्चियन शिक्षाको अर्थ के हो भनेर

जीवित उदाहरणहरू हुनुपर्छ। कुनै पनि धारा आफ्नो स्रोत भन्दा माथि उठ्दैन, र यो आशा गर्न सकिँदैन कि एक शैक्षिक संस्था आफ्नो संकाय र प्रशासन द्वारा प्रकट गरिएको जीवन र वफादारी भन्दा उच्च हुन्छ। क्रिस्चियन कलेज वा विश्वविद्यालयका प्रत्येक शिक्षक र प्रशासनिक अधिकारी, पेशा गर्ने क्रिस्चियन वा चर्च सदस्य मात्र नभई एक आध्यात्मिक, सक्रिय क्रिस्चियन, एक व्यक्ति जसको लागि ख्रीष्ट विश्वासको वस्तु हुनुहुन्छ र जसका लागि त्रिएक परमेश्वर सबै महत्त्वपूर्ण हुनुहुन्छ। ।

लेखकले एक पटक कोरियामा एक चिकित्सा मिसनरीलाई चिन्थे जसको ठूलो प्रभाव थियो। यो डाक्टर डाक्टर र नर्सहरूको स्टाफ भएको अस्पतालको प्रमुख थिए। ती बाहेक डाक्टरको गाडीमा कोरियन मेकानिक चालक र कम्पाउण्डको गेट खोल्ने र बन्द गर्ने एकजना वृद्धसहित अन्य कर्मचारी पनि थिए। मिसनरी डाक्टरले अस्पतालमा कार्यरत प्रत्येक व्यक्ति, मेडिकल र नर्सिं ट्स्टाफदेखि चालक र गेटम्यानसम्म, गम्भीर, सक्रिय क्रिस्चियन हुनुपर्छ, जुनसुकै बेला ख्रीष्टको लागि साक्षी दिन सक्षम हुनुपर्दछ भनेर जोड दिए। यस अस्पतालको प्रभाव ठूलो थियो। केवल अनन्तताले सम्पूर्ण कथा बताउनेछ। तर अमेरिका र संसारका क्रिश्चियन कलेजहरूले के पूरा गर्न सक्दैनन् यदि तिनीहरूको शिक्षण र प्रशासनिक कर्मचारीहरू पूर्णतया मानिसहरूले बनेका थिए जसको जीवनमा ठूलो उद्देश्य परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकता खोज्नु हो? प्रभुको डर नै ज्ञानको शुरुवात हो भन्ने कुरामा विश्वस्त भए जुनसुकै विभाग वा विषयका प्रत्येक शिक्षकले के उपलब्धि नहुन सक्छ? र यदि प्रत्येक शिक्षकलाई जीवनको ईसाई दृष्टिकोणमा आधारित कुनै पनि विद्यार्थीलाई विश्वासयोग्य, सहानुभूतिपूर्ण सल्लाह दिनको लागि भर पर्न सकिन्छ भने विद्यार्थीहरूमा विश्वासमा कस्तो स्थापना र स्थिरता उत्पन्न हुन सक्दैन?